

OPĘTANIEC (1) *sb m*

o oraz e *prawdopodobnie jasne* (tak w opętany oraz -ec); a *jasne*.

sg [G opętańca.] ∅ A opętańca.

Sł *stp*, Cn *brak*, Linde XVIII w.

bibl. Człowiek chory psychicznie, w mniemaniu otoczenia opanowany przez złego ducha i działający pod jego wpływem; *szaleniec*: [co się onym *Exorcistom* stało I co od opętańca ich było podkało, Gdy diabła [...] z niego wygnąć chcieli *BogowieFalsz* 203.]

Zwrot: »uzdrawiać opętańca« (1): [Jezus] Vzdrawia opętańcá nieme⁶⁰ [*erat eiciens daemonium Luc* 11/14]. *BibRadz Luc* 11 *arg*.

Synonimy: *obses*, *szaleniec*, *szalony*.

Cf **OPĘTANY**